

РЕШЕНИЕ

№ 248

гр. гр. Хасково, 26.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ХАСКОВО, VI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и шести февруари през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: Валентина Ж. Иванова

при участието на секретаря Цветелина Хр. Станчева
като разгледа докладваното от Валентина Ж. Иванова Гражданско дело №
20235640101508 по описа за 2023 година

Предявен е от „Дейзи Нова“ ЕООД, ЕИК 126048665, със седалище и
адрес на управление – гр.Димитровград, бул.“България“ № 7, против „СЛАВ
16“ ЕООД, ЕИК 204126265, със седалище и адрес на управление – гр.Хасково,
ул.“Мидия“ № 2, иск с правно основание чл.415, ал.1, във вр. с чл.422, ал.1 от
ГПК – за установяване съществуването на вземане, за което е издадена
Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК по Ч.гр.д. №
697/2023г. по описа на Районен съд-Хасково.

В исковата молба се твърди, че през месец ноември – месец декември
2022г. ищецът изпълнил направена от ответника поръчка за производство на
детски легла. От името на ответното дружество с ищеца контактувал
работник на име П.. В този период П. се поинтересувал за цената на услугите
по боядисване и фрезование на детайли за мебели. Тъй като фирмата
предлагала подобни услуги, след като била съобщена цената на услугите
поотделно, П. започнал да носи детайли, които във фирмата трябвало да
боядисват и фрезоват. Боядисването се извършвало с материали на
изпълнителя. За да вземе готовите изделия на място във фабриката идвал П..
Всички предадени им детайли за боядисване били боядисани и предадени на
него. На него били давани и издадените фактури. Посочва се още в исковата
молба, че на ответника били извършени следните услуги: двустранно
боядисване на 13,80 кв.м. с единична цена яот 83,33 лв. без ДДС на кв.м. или

1150 лв. без ДДС, едностранно боядисване на 5,20 кв.м. с единична цена от 50 лв. без ДДС или общо 260 лв. без ДДС, или двете услуги на стойност 1410 лв. без ДДС или 1 692 лв. с ДДС, както и услуги по двустранно боядисване на 1,92 кв.м. с единична цена от 83,33 лв. без ДДС за кв.м. или общо 160 лв. без ДДС, едностранно боядисване на 15,76 кв.м. с цена от 50 лв. без ДДС на кв.м., на обща стойност 788 лв. без ДДС, общо за тези два вида услуги 948 лв. без ДДС или 1 137,60 лв. с ДДС, или всички извършени, предоставени и приети от възложителя услуги били на обща стойност 2 829,60 лв., като за всички услуги били издадени фактури с №0000115976/18.01.2023 г. на стойност 948 лв. без ДДС или 1 137,60 лв. с ДДС и №0000115977/18.01.2023 г. на стойност 1 410 лв. без ДДС или 1 692 лв. с ДДС. След отправена нотариална покана за плащане на извършените услуги ответникът не заплатил дължимите суми. Поради непогасяване от негова страна на задължението по договора за извършване на услуги, ищецът подал завление по чл.410 от ГПК, по което производство длъжникът депозирал възражение, поради което за ищеца бил налице правен интерес от предявяване на настоящия иск. Ето защо, моли съда да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на ответника, че дължи на ищеца сумите, присъдени в заповедното производство по Ч.гр.д. № 697/2023г. по описа на Районен съд – Хасково – сумата от 2 829.60 лева за главница, представляваща неизплатени задължения за извършени услуги за боядисване на детайли, за които са издадени Фактури № 0000115976/18.01.2023г. и № 0000115977/18.01.2023г.; 63.73 лева – лихва за забава за периода от 26.01.2023г. до 06.04.2023г. и законната лихва върху главницата, считано от 06.04.2023г. до изплащане на вземането. Претендира всички съдебни разноски.

Ответникът намира предявените искове за неоснователни, евентуално за недоказани по размер. Исковите претенции били неоснователни поради липса на правоотношение между страните по делото, отговарящо на фактурираните количества и единични цени между страните, както и поради обстоятелството, че възложената работа на ищеца била некачествено изпълнена и неприета от страна на ответника. Моли съда да отхвърли иска и присъди разноски на ответника.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с твърденията на страните, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

От приложеното по делото Ч.гр.д. № 697/2023г. по описа на Районен съд – Хасково се установява, че въз основа на заявление, вх. рег. № 4652/06.04.2023г. е издадена Заповед № 292/10.04.2023г., с която е разпоредено длъжникът „Слав 16“ ЕООД да заплати на кредитора „Дейзи Нова“ ЕООД сумата от 2 829.60 лева - главница, представляваща неизплатени

задължения за извършени услуги за боядисване на детайли, за които са издадени фактури № 0000115976/18.01.2023г. и № 0000115977/18.01.2023г.; 63.73 лева – лихва за забава за периода от 26.01.2023г. до 06.04.2023г., ведно със законната лихва върху главницата от 06.04.2023г. до изплащане на вземането, както и сумата от 57.87 лева – платена държавна такса и 300 лева – адвокатско възнаграждение – разноски по делото.

Съдът прие като писмени доказателства по делото Фактура № 0000115976/18.01.2023г.; Фактура № 0000115977/18.01.2023г.; Писмо с изх. № 2332/09.02.2023г. от ЧСИ С. П. до „Дейзи Нова“ ЕООД; Писмо с изх. № 2257/07.02.2023г. от ЧСИ С. П. до „Слав 16“ ЕООД; Разписка от дата 08.02.2023г. за връчено уведомление за предсрочна изискуемост; Покана за доброволно изпълнение от „Дейзи Нова“ ЕООД до „Слав 16“ ЕООД; Фактура № 0000001499/01.12.2022г.; Фактура № 0000115942/23.12.2022г.; заверено копие на Заповед № 275 за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК, издадена по Ч.гр.д. № 662/2023г. по описа на Районен съд – Хасково.

Допусна се събиране и на гласни доказателства.

Безспорно е при тези данни по делото, че страните са се намирали в търговски отношения с оглед предмета на дейност на всеки един от търговците - ищец и ответник в настоящото производство. Видно е от доказателствата и че по повод на предишни техни отношения също се е развило заповедно производство - Ч.гр.д.№ 662/2023г. по описа на Районен съд - Хасково, приключило с доброволно уреждане на спора.

Категорично установено е и основанието за възникване на настоящия спор, а именно ответникът в качеството си на производител на мебели е възложил на ищеца изработка на отделни детайли и по-конкретно фрезоване и боядисване на такива. Спорът се свежда до това какви количества е било договорено да се боядисат и фрезоват от ищеца, респективно на каква цена, както и досежно качеството на изпълнение на работата /боядисването/.

От разпита на свид.П. Н. се установява, че той е работникът, който е доставил на ищеца детайлите, които неговата фирма – ответното дружество, е възложило на ищеца за боядисване. Твърди, че не е описвал поотделно всеки детайл и не може с точност да определи тяхната обща площ. Не бил съставил никакви писмени документи при предаването им. Получил ги след извършването на услугата в готов вид и опаковани и само ги транспортирал.

По-късно ги получил обратно опаковани и ги върнал обратно до „Слав 16“ ЕООД. Едва след това във фирмата ответник установили, че има някакви недостатъци, но на свидетеля не му е известно как са се развили отношенията по рекламацията на качеството на извършената работа. Заявява, че не е носил обратно от тези детайли във фирма „Дейзи Нова“ в цеха в с.Добрич, за да се поправят.

От своя страна свид. Х. М. - работник в ищцовото дружество, заявява, че му е известен проблема с процесните детайли. Обяснява подробно производствения процес и е категоричен, че при процеса на фрезование, каквато е била заявката, не може да се стигне до големи разминавания. Независимо от това твърди, че след предаването на детайлите разбрал, че има претенции от другата фирма, но официално детайлите не били върнати за корекция.

Разпитани бяха и свид.С. И. - работник в дружеството - ищец и свид.З. М. - съпруг на управителя на „Слав 16“ ЕООД.

Показанията на свид.С. И. са в насока, че при доставянето на детайлите за фрезование и боядисване от свид.П. Н., последният не си е водил записки точно какви детайли доставя, нито е носел такъв документ. Същият само посочвал върху кой детайл каква обработка следва да се направи. От своя страна обаче управителят на фирмата - ищец си записвал всичко - брой доставени детайли, площ, както и каква точно обработка се изисква от тях да бъде извършена.

Разпитаният свид.З. М. дава показания в насока, че извършената от ищеца работа е била изключително некачествена, поради което се наложило да понесат отговорност пред клиента, за който са били предназначени мебелите, т.е. наложило се да плащат неустойка. Твърди обаче, че официално рекламации не са правени пред фирмата изпълнител. Тази поръчка и нейното лошо изпълнение сложила край на отношенията им.

Показанията на свид.Ф. В., за който са били изработените мебели, в.т.ч. и детайлите, твърди, че по-лошо боядисване не е виждал и отказал да плаща за така лошо боядисаните вратички на гардероба в коридора на къщата му.

По делото бе изслушано и заключение на вещо лице, което съдът възприема изцяло като компетентно дадено и което не бе оспорено от

страните.

От посочените по-горе доказателства по несъмнен начин съдът установи, че ответникът е изпълнил възложеното му за изработка - фрезоване и боядисване на детайли за мебели и е доставил същите опаковани и приети от представител на ищеца /свид.П.Н./. Към момента на предаването на работата не е имало възражения от поръчващия. Установи се още, че същото това лице /П.Н./ е лицето, което е доставило на ищеца детайлите, които е трябвало да се обработят. Липсват обаче данни какви количества /бройки/ са били доставени, както и какви изисквания е поставил поръчващият. Липсват доказателства и за това на каква цена е била уговорена поръчката. Не се събраха доказателства също и възложителят на изработката да е направил рекламация за лошо качество на изработеното. Напротив, събраха се гласни доказателства в насока, че стоката е била приета във вид, количество и качество, в каквито е доставена.

От заключението на вещото лице става ясно, че при възлагането на боядисване на мебелни заготовки е следвало всяка от предоставените части да е описана по вид, размер, да е посочен цвят на покритието, типа на боята, която ще се нанася, както и да се уговори цена. Такива документи обаче не съществуват нито при ищеца, нито при ответника. Единствено и само свидетелите дават данни в тази насока. Вещото лице е установило още, че няма отделно фактуриране на операцията „фрезоване“ и на „боядисване“. Единственото точно посочване във фактурите е това, че са боядисани детайли с обща посочена площ във всяка от фактурите. Като краен извод вещото лице сочи, че цените, по които са били фактурирани тези услуги, отговарят на средните пазрни цени за този вид услуги към процесния период.

При така възприетата фактическа обстановка, безспорно съдът намира обстоятелството, че ищецът е изпълнил своите задължения по договора за изработка, което му е дало основание да издаде и процесните два броя фактури. Доказано съдът намира и обстоятелството, че на ищеца са били доставени детайли от страна на ответника и същите след обработката са били върнати на ответника и приети от него без възражения, като няма данни да се е развило рекламационно производство. Оспорването от страна на ответника, че извършената работа е била с лошо качество и правеща детайлите негодни за употреба, както и че е претърпял щети, заплащайки неустойки на крайния

потребител, не се установяват от доказателствата по делото. Относно количеството детайли за обработка съдът се доверява на гласните доказателства, и по-конкретно на показанията на свид.М., който заявява, че площта на детайлите била около 15 кв.м. В същата насока са и показанията на свид.И., който от своя страна твърди, че площта е била около 17 кв.м. Вещото лице е установило, че са били фактурирани именно такива количества, а в същата насока са и представените фактури. Нещо повече, ищецът е фактурирал само боядисване, но не и фрезование, каквато работа /услуга/ също е била възложена според свидетелските показания, и съответно извършена.

Изложеното до тук дава основание да се направи извод, че исковата претенция следва да бъде уважена в пълен размер. Ответникът не успя да обори твърденията, че е възложил на ищеца да изработи определени детайли - да ги фрезова и боядиса, като не подкрепя твърденията си, че работата е била извършена некачествено, нито доказва какви точно количества е доставил. Съдът намира, че след като и ако ответникът е установил лоша изработка, е следвало да предприеме действия, така че неговата воля да стигне до знанието на изпълняващия изработката. Такива данни по делото обаче няма. Именно възложителят по договора за изработка е този, който е следвало да води и съхранява отчетната документация за извършената работа. Доколкото ответникът не представи доказателства в такава насока, следва да се приемат за установени твърденията на ищеца за изпълнение на възложената му работа и приемането ѝ от ответника. Нещо повече, с оглед нормата на чл.264, ал.2 и ал.3 от ЗЗД, след като при приемането на извършената работа ответникът не е направил възражения пред ищеца за неизпълнение на работата, същата се счита приета.

Ето защо, съдът намира, че следва да се приеме за установено по отношение на ответника, че дължи на ищеца сумата от 2 829.60 лева по издадената Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК и да заплати стойността на поръчаното според издадените два броя фактури. Главницата следва да се присъди ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на заявлението по чл.410 от ГПК – 06.04.2023г. до окончателното ѝ изплащане.

С оглед основателността на предявения главен иск, основателен се явява и иска за лихва като акцесорен такъв. Съгласно нормата на чл.86, ал.1

от 33Д, при неизпълнение на парично задължение длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата. В случая ответникът е следвало да заплати дължимите суми в 7-дневен срок от издаването на фактурите, което е изрично отбелязано в тях, т.е. изпаднал е в забава от 26.01.2023г., тъй като и двете фактури са издадени на 18.01.2023г. Размерът на законната лихва за забава съдът изчисли с помощта на общодостъпна програма и същият възлиза на сумата от 63.73 лева за периода от 26.01.2023г. до 06.04.2023г. /датата на подаване на заявлението по чл.410 от ГПК/ върху главницата от 2 829.60 лева, поради което и този иск следва да бъде уважен в пълния предявен размер.

На основание чл.78, ал.1 от ГПК следва да бъде осъден ответникът да заплати на ищеца и направените в настоящото производство разноси в размер на 655.37 лева, от които 105.37 лева – държавна такса; 250 лева – възнаграждение за вещо лице; 300 лева – адвокатско възнаграждение. Съобразно Тълкувателно решение №4/18.06.2014г. по тълк.дело №4/2013г. на ОСГТК следва да се присъдят и разноските в заповедното производство в размер на 57.87 лева – държавна такса и 300 лева – адвокатско възнаграждение. Общият размер на разноските на ищеца в двете производства възлиза на 1013.24 лева.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО, на основание чл.415, ал.1, във вр. с чл.422, ал.1 от ГПК, по отношение на „СЛАВ 16“ ЕООД, ЕИК 204126265, със седалище и адрес на управление – гр.Хасково, ул.“Мидия“ № 2, **че дължи** на „Дейзи Нова“ ЕООД, ЕИК 126048665, със седалище и адрес на управление – гр.Димитровград, бул.“България“ № 7, сумата от 2 829.60 лева - главница, представляваща неизплатени задължения за извършени услуги за боядисване на детайли, за които са издадени фактури № 0000115976/18.01.2023г. и № 0000115977/18.01.2023г.; сумата от 63.73 лева – лихва за забава за периода от

26.01.2023г. до 06.04.2023г., ведно със законната лихва върху главницата от 06.04.2023г. до изплащане на вземането, за които суми е издадена Заповед № 292/10.04.2023г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК по Ч.гр.д. № 697/2023г. по описа на Районен съд - Хасково.

ОСЪЖДА „СЛАВ 16“ ЕООД, ЕИК 204126265, със седалище и адрес на управление – гр.Хасково, ул.“Мидия“ № 2, да заплати на „Дейзи Нова“ ЕООД, ЕИК 126048665, със седалище и адрес на управление – гр.Димитровград, бул.“България“ № 7, на основание чл.78, ал.1 от ГПК, сумата от 1013.24 лева, от която 655.37 лева, представляваща направени разноси по настоящото дело и 357.87 лева, представляваща направени разноси по Ч. гр. д. № 697/2023г. по описа на Районен съд – Хасково .

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Хасково в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Хасково: /п/ не се чете

Вярно с оригинала!

Секретар: Н. Д.